

[Finansministeren.]

måske må jeg hellere sige „heldigvis“; jeg slipper jo derved ud over de vanskeligheder, som jeg ellers sikkert ville komme ud for — på, hvilke medlemmer partierne udpeger til lønningsrådet, og derfor må jeg sige til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, at det rette forum for en drøftelse af lønningsrådets politiske sammensætning i virkeligheden er de enkelte partier, når de vælger deres repræsentanter.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft rejste et lille spørgsmål om ugifte kvinder, der adopterer et barn, og som mister, jeg tror det er forsørger-tillægget, når barnet har nået 18 års grænsen. Jeg kan ikke detaillere på dette punkt, jeg har en fornemmelse af, at det ærede medlem har ret i det synspunkt, hun har fremført. Om der er nogen som helst mulighed for at ændre det på nuværende tidspunkt, tør jeg ikke sige, men jeg skal drøfte det med mine embedsmænd og skal se, hvordan stillingen faktisk ligger på dette punkt.

Det ærede medlems bemærkninger om militærudgifterne, hvorunder man i og for sig kun manglede udtalelser om USA og Marshallplanen, skal jeg lade ligge; de forekommer mig for traditionelle til at blive taget op i denne sammenhæng.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen var også inde på spørgsmålene om samgifte, ugifte og pensionister og det sædvanlige om en nedsættelse af antallet af tjenestemænd. Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet om selvpensionister — det foregående behøver jeg næppe at beskæftige mig med — og sagde, at man burde have en ordning om skattefrihed for selvpensionister. Ja, men det har vi, en sådan ordning har jeg gennemført her i rigsdagen. Vi har den ordning, at folk, der er over 65 år, og som ligger indenfor en bestemt indkomstgruppe, får et nedslag i deres skatteansættelse og bliver behandlet anderledes end andre mennesker. Det har vi gennemført. Jeg gør bare det ærede medlem opmærksom derpå, for at han kan få lejlighed til at holde en takketal for mig, fordi jeg har gennemført et forslag, som det ærede medlem er interesseret i.

Jeg behøver næppe at gå mere i detaljer, end jeg har gjort — der skal jo andre, større ting til debat her i eftermiddag. Jeg takker for den tilslutning, som jeg forstår der er til lovforslaget. Jeg er villig til at drøfte de forskellige spørgsmål, som er rejst, med lønningsudvalget, men jeg er ikke villig til indrømmelser af nogen som helst væsent-

lig karakter. Jeg går ud fra som givet, at denne overenskomst bliver gennemført her i tinget, sådan som den er forelagt.

Arnth Jensen: Den højtærede finansminister fremsatte en udtalelse, som jeg helt og fuldt kan underskrive, udtalelsen om, at det var usmageligt at bruge et lovforslag som dette til at lave billige politiske fiduser. Jeg kan helt og fuldt underskrive denne udtalelse, og jeg håber, at også den højtærede ministers parti i fremtiden vil kunne underskrive den. Hvis ministeren tænker lidt tilbage, dukker der måske et og andet op i den højtærede ministers hukommelse i den retning, som ikke helt falder sammen med den udtalelse, ministeren kom med nu i dag. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Hvad tænker De på?). Jeg ved ikke, om den højtærede minister ikke husker f. eks. et udtryk som „at skære i levende kød“ o. s. v. Det kunne tænkes, at den højtærede minister dog måske huskede dette.

Den højtærede minister sagde, at den begrundelse, han havde anført for fremsættelsen af lovforslaget, lå jo på linie med arbejdet i 1946, da brugte man også sammenligningen med private virksomheder. Ja, det er rigtigt, højtærede minister, det gjorde man, men det, der foreslås her, går udover forudsætningerne for tjenestemandslønnen, og det er derfor, jeg siger, at den begrundelse kan man ikke bruge i dag.

Den højtærede minister henviste til, at alle partier i dag har forlangt større omkostninger. Jeg vil bede den højtærede finansminister læse fortrykket igennem, når det engang kommer, for så vil han se, at det, jeg nævnte, var, at finansministeren muligvis i et forslag om midlertidigt løntillæg kunne have givet mere råderum for de forskellige beregninger, og med hensyn til pensionisterne sagde jeg, at man måske bør se disse forhold efter. Jeg ved godt, hvor vanskeligt det er at komme til at røre ved dette forhold, og ministerens ord om, at vi allesammen har forlangt større omkostninger, må derfor ikke stå uimodsagt. Ministeren oplyste, at der var 67 500, der havde fået fuld dækning ved procenttillægget, men ministeren talte ikke om, om der muligvis blandt dem fandtes adskillige tusinder, som — efter de statistiske oplysninger, der er fremkommet — ligesom arbejderne har fået dækning udover det, som dyrtiden berettiger til. Det er det, jeg har ønsket at få undersøgt.

Den højtærede finansminister følte ikke trang til at besvare mit spørgsmål om, hvorvidt han mente, at det lønforlig, der blev